

[Grovs]

ren, var vel årsagen til, at der blev nedsat et prioriteringsudvalg, der skulle fremkomme med en rapport, som gav en løsning på dette problem. Dengang vi havde debatten om dette område, var det eneste resultat af prioriteringsudvalgets arbejde desværre, at man foreslog nedsættelse af et nyt råd. Det er det, ministeren beder om tilladelse til nu.

Det havde jo været rarere, om prioriteringsudvalget havde gjort arbejdet færdigt, så vi havde været fri for at skulle nedsætte et nyt råd, men allerede under den debat gik vi fra konservativ side ind for, at vi måtte videre i arbejdet, og derfor kan vi også gå ind for at nedsætte dette forebyggelsesråd, især med det formål, som der står i § 1: »en løbende kritisk vurdering af eksisterende sundhedsfremmende og sygdomsforebyggende foranstaltninger i og uden for sundhedssektoren«. Vi har set mange eksempler på, at oplysninger skal gives meget varsomt; ellers kan de måske føre til det modsatte af det ønskede. Man kan ikke føre en ukritisk oplysningskampagne om forskellige sygdomme, uden at man samtidig giver en kolossal god oplysning til befolkningen. Ellers skræmmer man befolkningen væk i stedet for at forebygge.

Der må også være en prioritering, så det ikke bliver fagfolk, der i enkelttilfælde inden for deres eget område, som de går meget op i, kan påvise en forebyggelse, der måske kun kommer nogle få til gavn. Det må være en bred forebyggelse, man prøver at iværksætte. Ligeledes må der vel komme en prioritering økonomisk – om det er en forebyggelse, der er lidt hold i, eller det bare er, skal vi sige til eksperternes fornøjelse.

Med hensyn til sammensætningen af rådet peger ministeren i bemærkningerne på, hvem der skal være med. De 10 indstillende instanser eller organisationer fremgår af lovforslaget, og så er der 6 medlemmer, som jeg går ud fra ministeren selv udpeger. Når man peger på, at statens husholdningsråd og Forbrugerrådet skal være repræsenteret, så havde jeg også gerne set, at man fra erhvervslivets og organisationernes side havde været repræsenteret. Det er vel ude i erhvervslivet, at der er mange muligheder for at forebygge, og derfor havde det vel været naturligt, om man havde haft praktiske folk med fra det område, det være sig fra fagforeningerne, det være sig fra arbejdsgiverne. Jeg tror, de hav-

de lige så stor indsigt, måske større, som berettiger dem til repræsentation i sådan et forebyggelsesråd, som man har fra husholdningsrådets side og fra Forbrugerrådets side, men jeg går ud fra, at ministeren på det område kommer med en løsning, når ministeren skal svare.

Til sidst vil jeg gerne spørge: der står i § 1, stk. 2, at forebyggelsesrådet fremsætter sine forslag over for indenrigsministeren, men hvad så? Er det så noget, man kører igennem med direktiver, eller er det noget, man lægger op til Folketinget til beslutning, eller hvad har ministeren tænkt sig der skal ske videre, når de forslag kommer frem? Er der et bestemt udvalg, der skal køre videre, eller hvorledes har ministeren tænkt sig at de forslag, som forebyggelsesrådet fremsætter, bliver ført ud i livet?

Bollmann (CD):

På CD-gruppens vegne skal jeg sige, at vi er enige i, at det på hele sundhedsområdet er nødvendigt med en udvidelse af det forebyggende arbejde, og oprettelsen af et sådant råd finder vi er en ganske naturlig konsekvens af den debat, der fandt sted her i tinget for et lille års tid siden. Jeg skal ikke på nuværende tidspunkt gå ind i en nærmere vurdering af, om rådet er rigtigt sammensat. Så vidt jeg kan se, har man da tænkt på en række af de styrelser, der alligevel sidder og behandler de ting, det drejer sig om. Det må også være rigtigt, at der kan tilføres særlig ekspertise på forskellige områder. Men det er vel nok nogle spørgsmål, man kan tale om under udvalgsbehandlingen.

Hr. Svend Erik Hovmand fortalte i store og flotte vendinger, hvor positivt venstre var over for forebyggende arbejde. Man fik nærmest indtrykket af, at det var venstres opfindelse. Man fristes til at spørge, om det ikke kun er i teorien, man er så positiv. Vi havde for et par måneder siden en debat om et bestemt område inden for det forebyggende arbejde, nemlig trafikikkerheden, vi havde en diskussion om bilernes sikkerhedsudstyr, men dér var partiet venstre ikke at finde, da var det ikke til at tale med. Det ville være rart, synes jeg, om teori og praksis var lidt mere i overensstemmelse med hinanden.